

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רצ"ח ע"א

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רצ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

רחימותא מנייהו דישראל, דבכל אתר דאינון הוו, קודשא בריה הוא בינייהו. דכתיב, (ויקרא כו) לא מאסתיים ולא געלתיים לכלותם להפר בריתי אתם. דייקא אתם, בינייהו עמהון לא אעדי מנייהו לעלמין.

תרגום לעברית

למדנו, רבי יהודה אומר, בכמה מקומות הסתכלתי שהקדוש ברוך הוא לא הסיר אהבתו מהם מישראל, שבכל מקום שהם היו, הקדוש ברוך הוא ביניהם, שכתוב (ויקרא כו) לא מאסתיים ולא געלתיים לכלותם להפר בריתי אתם. אתם דוקא, ביניהם עמם, לא סר מהם לעולמים.

טקסט הזוהר

רבי יצחק הוה אזיל בארשא, ופגע ביה רבי חייא, אמר ליה חמינא (להו) באנפך, דהא במדורא דשכינתא מדורך. מאי כתיב. (שמות ג) וארד להצילו מיד מצרים. וארד, ארד מבעי ליה. וארד בקדמיתא. אימתי. פד נחת יעקב למצרים. ולמה. להצילו מיד מצרים. דאלמלא לא הוה בינייהו, לא יכלין למסבל גלותא. כמה דאת אמר (תהלים צא) עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו.

רַבִּי יִצְחָק הָיָה מְהֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בּוֹ רַבִּי חֵיָא. אָמַר לוֹ, רוֹאֶה אֲנִי (אותם) בְּפָנֶיהָ שְׁהָרִי בְּמִדּוֹר שֶׁל הַשְּׂכִינָה מְקוֹמָהּ. מֵהוּ שְׁכָתוֹב (שמות ג) וְאֵרֵד לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם? וְאֵרֵד! אֵרֵד הָיָה צָרִיף לוֹ! וְאֵרֵד - בְּרֵאשׁוֹנָה. מָתִי? כִּאֲשֶׁר יֵרֵד יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם. וְלָמָּה? לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. שָׁאֵם לֹא הָיָה בִּינֵיהֶם, לֹא יְכוּלִים לְסַבֵּל הַגָּלוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צא) עֲמוּ אֲנֹכִי בְּצָרָה אַחֲלָצְהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ.

טקסט הזהיר

אָמַר לֵיהּ, וְדַאי בְּכָל אֶתֶר דִּישְׁרָאֵל שְׁרִיזִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּינֵיהֶו. וְכָל אֶתֶר דְּחַכְמֵי דְרָא אֲזִלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִיל עִמָּהוֹן, דְּכַתִּיב, (שם) כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצֵה לָהּ וְגו'. מִנְלָן דְּכַתִּיב, (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. הַשְׁתָּא נִשְׁתַּתֵּף כְּחֵדָא, וְנִיזִיל בְּאַרְחָא, דְּהָא יִדְעָנָא דְלֵאֲתֵר חַד אֲזִלִין, לְקַבְלָא אֲנָפוּי דְשְׂכִינְתָּא. אָמַר לֵיהּ, וְדַאי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תְּנִינָן, שְׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִיזוּקִין, לֹא בְּהִלִּכְתָּן וְלֹא בְּחֻזְרָתָן. וְאֵנָן לֹאֲתַחֲזָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִלִין, וְלֹא דְחִילָנָא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, וְדַאי בְּכָל מְקוֹם שִׁישְׁרָאֵל נִמְצָאִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינֵיהֶם. וְכָל מְקוֹם שְׁחַכְמֵי הַדוֹר הוֹלְכִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹלֵךְ עִמָּהֶם, שְׁכָתוֹב (שם) כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצֵה לָהּ וְגו'. מִנְיָן לָנוּ? שְׁכָתוֹב (בראשית לב) וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וְגו', וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה. עֵתָה נִשְׁתַּתֵּף כְּאֶחָד וְנִלְךָ בַּדֶּרֶךְ, שְׁהָרִי יִדְעָתִי שֶׁלְמָקוֹם אֶחָד אָנוּ הוֹלְכִים, לְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה. אָמַר לוֹ, בּוֹדַאי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לְמִדְנֹו, שְׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִזְוָקִין, לֹא בְּהִלִּכְתָּן וְלֹא בְּחֻזְרָתָן. וְאֵנַחְנוּ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָנוּ הוֹלְכִים, וְלֹא יִרְאִים.

עד דהוו אָזלי, אָמר רַבִּי חֲיִיא, כְּתִיב (בראשית ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.
הַשָּׁמַיִם, לְאַכְלָלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָאָרֶץ, לְאַכְלָלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכָל מַה
דְּלִתְתָּא, אֵינּוּן אֲקֵרוּן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם מִנֵּיהּוּ.

תרגום לעברית

עד שֶׁהָיוּ הוֹלָכִים, אָמר רַבִּי חֲיִיא, כְּתוּב (שם ב) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם
- לְכַלֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא. וְהָאָרֶץ - לְכַלֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל מַה שְּׁלֻמָּטָה,
אֵלוּ נִקְרְאִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם, מֵהֶם.

טקסט הזוהר

אָמר לִיה אִי הָכִי מַהוּ בְּהַבְרָאָם, וְאַתְמַר בְּה' בְּרָאָם. אָמר לִיה כָּלָא חַד מְלָה, כַּד שָׁמַיִם
אֶתְחַבְּרוּ, הָאִי ה' אֶפִּיקַת תּוֹלְדוֹת, וְאֵינּוּן אֲקֵרוּן תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. אָמר לִיה אִי
הָכִי, בְּמַאי אוֹקִימָנָא בְּה' בְּרָאָם, בְּאַבְרָהָם. אָמר לִיה כָּלָא חַד מְלָה הוּא, בְּאַבְרָהָם, הֵינּוּ
הַשָּׁמַיִם, דְּמִתְמָן שְׂרִיין לְאַתְפְּשָׁטָא. בְּה' בְּרָאָם, הֵינּוּ וְהָאָרֶץ, וְכָלָא חַד מְלָה.

תרגום לעברית

אָמר לוֹ, אִם כֵּן, מַהוּ בְּהַבְרָאָם, וְנֶאֱמַר בְּה' בְּרָאָם? אָמר לוֹ, הַכֹּל דְּבַר אֶחָד. כַּאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הֶתְחַבְּרוּ, ה' הָזוּ הוֹצִיָּאָה תּוֹלְדוֹת, וְהֵם נִקְרְאוּ תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. אָמר
לוֹ, אִם כֵּן, בְּמַה בְּאַרְנוּ בְּה' בְּרָאָם - בְּאַבְרָהָם? אָמר לוֹ, הַכֹּל דְּבַר אֶחָד הוּא. בְּאַבְרָהָם -
אֵלוּ הַשָּׁמַיִם, שְׁמִשָּׁם מִתְחִילִים לְהִתְפַּשֵּׁט. בְּה' בְּרָאָם, וְזֶהוּ וְהָאָרֶץ, וְהַכֹּל דְּבַר אֶחָד.

טקסט הזוהר

אָמר לִיה, וְדַאי הָכִי הוּא, וְהָא אוֹלִיפְנָא, דְּכְתִיב, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. וְתַנִּינּוּ,
הָעוֹלָם הַזֶּה נִבְרָא בְּה', דְּכְתִיב בְּהַבְרָאָם. וְהָעוֹלָם הַפֶּא, נִבְרָא בִּי', דְּכְתִיב, (בראשית ב)
וְנִהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. לְאַכְלָלָא הַשָּׁמַיִם. אֶת הַגֶּן, לְאַכְלָלָא אֶת הָאָרֶץ.

אמר לו, ודאי כך הוא, והרי למדנו, שכתוב אלה תולדות השמים והארץ. ולמדנו, העולם הזה נברא בה', שכתוב בהפראם. והעולם הפא נברא בי', שכתוב (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן - לכלל השמים. את הגן - לכלל את הארץ.

טקסט הזהיר

והא אוקימנא, דכתיב, (שיר השירים ד) מעין גנים, דא היא השמים, באר מים חיים, דכתיב, (בראשית כז) ויכרו שם עבדי יצחק באר, דכתיב (שם) ויעתק משם ויחפור באר אחרת וגו'. ונוזליז מן לבנון, דאינון מתעטרין לעילא, וסלקין פרישא דמלכא. דכתיב, (תהלים קח) כי גדול מעל שמים חסדך.

תרגום לעברית

והרי בארנו, שכתוב (שיר השירים ד) מעין גנים, זהו השמים, באר מים חיים, שכתוב (בראשית כז) ויכרו שם עבדי יצחק באר, שכתוב (שם) ויעתק משם ויחפור באר אחרת וגו'. ונוזלים מן לבנון, שאלו מתקשטים למעלה ועולים בראשו של המלך, שכתוב (תהלים קח) כי גדול מעל שמים חסדך.

טקסט הזהיר

מן לבנון, מתמן נפקין לבינה. ונגיד ואתמשך לכל זוויז, עד דנגדיז אינון מבוזין, ונחתין לאתפנשא לאתר דאקרי ימא רבא. דכתיב, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו'. וכתיב, (ישעיה נא) הביטו אל צור חוצבתם וגו'. לבתר כתיב, (שיר השירים ד) גן נעול אחותי כלה וגו'. ומכאן, נפיקו תולדות לכלא. דכתיב, בהפראם, בה' פראם ממש, באברהם. אמר רבי יצחק, ואפילו ביצקב ממש. וכלא חד מלה.

מִן לְבָנוֹן - מִשָּׁם יוֹצְאִים לְבִינָה. וְנִמְשָׁךְ וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָל הַקְּצוֹת, עַד שְׁנִמְשָׁכִים אֵלָיו הַמְּקוֹרוֹת וַיּוֹרְדִים לְהִתְכַּנֵּס לְמָקוֹם שְׁנִקְרָא הֵימָּה הַגְּדוֹל, שְׁכָתוֹב (קֹהֶלֶת א) כָּל הַנְּחָלִים הַלְּכִים אֶל הֵימָּה וְגו' . וְכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה נֹא) הַבִּיטוּ אֶל צוֹר חֲצֹבְתָם וְגו' . וְאַחֵר כֶּךָ כָּתוֹב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ד) גֵּן נָעוּל אַחֲתִי כָּלָה וְגו' . וּמִכָּאן יֵצְאוּ תוֹלְדוֹת לְכָלֶם, שְׁכָתוֹב בְּהַפְּרָאם, בָּה' בְּרָאם מִמֶּשׁ, בְּאַבְרָהָם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְאַפְלוּ בִּיעֲקֹב מִמֶּשׁ. וְהַכֹּל דָּבָר אֶחָד.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּד אֲנִן יִתְבִּין לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלָּא אֶתְמַר קַמִּיָּה בְּאַתְגָּלִיָּא, וְלֹא אֲצִטְרִיכְנָא לְכָל הָאִי. אָמַר לִיָּה, לָאוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר בְּנֵי נָשָׂא, דְּכָלְהוּ קַמִּיָּה, כְּשָׂאָר נְבִיאֵי לְקַמִּי מִשָּׁה. עַד דִּהְוּוּ אֲזִלִּי, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה מֹט) הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָה וְגו' . הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ, וְהִכָּא מָאִי קָא מִיָּירִי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִי בְּקִטּוּרָא דִּחְבְּרִיָּא, סְמִיכָא לָא אֶסְמִיכְנָא, אֲנִן מַה גִּימָא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּאַשֶּׁר אָנוּ יוֹשְׁבִים לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַכֹּל נֶאֱמַר לְפָנֵינוּ בְּגִלּוּי וְלֹא הִצְטַרְכְּנוּ לְכָל זֶה. אָמַר לוֹ, אֵין רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּשָׂאָר בְּנֵי אָדָם, שְׁכָלֶם לְפָנֵינוּ כְּמוֹ שָׂאָר הַנְּבִיאִים כְּלָפֵי מִשָּׁה. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, כָּתוֹב (יִשְׁעִיָּה מֹט) הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מֵרַחֵם בֶּן בִּטְנָה וְגו' . פְּסוּק זֶה בְּאַרוּהוּ, וְכָאן מַה הוּא עוֹסֵק? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִם בְּקִשָּׁר שֶׁל הַחֲבֵרִים, סְמִיכָה לָא נִסְמַכְתִּי, אָנוּ מַה נֶּאֱמַר?

טקסט הזוהר

אָמַר לִיָּה, דִּהָא קָלָא דְּרַמִּיזָא חַד, שְׁמַעְנָא יוֹמָא חַד, כִּד הָוָה אֲזִילְנָא בְּאַרְחָא, וְלֹא יִדְעָנָא מֵאֵן אָמַר, וְלֹא

אמר לו, שהרי קול של רמז אחד שמעתי יום אחד כאשר הייתי הולך בדרך, ולא ידעתי מי אמר, ולא ידעתי דבר.

טקסט הזוהר

ידענא מלה. ותא חזי, ז' יומין הוו דחלישנא על דא, ולא טעימנא מדי. והשתא אזלנא לגביה דבוצינא קדישא, דלימא לי דילמא אדכר. אמר ליה, דילמא ההוא יומא דההוא אזיל רבי אלעזר לגביה דחמוי, וההוא יומא אזילנא עמיה, והא אדכרנא מלה.

תרגום לעברית

ובא ראה, שבעה ימים היו שנחלשתי על זה ולא טעמתי דבר, ועתה הולך אני אצל המנורה הקדושה שיאמר לי, שמא אזכר. אמר לו, שמא אותו היום שהיה הולך רבי אלעזר אצל חמוי, ואותו היום הלכתי עמו, והנה נזכרתי בדבר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רצ"ח ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

תא חזי, הכי אמר רבי אלעזר משמיה דאבוי, אמרו ישראל קמי קודשא בריה הוא, מיומא דנפלנא בגלותא, קודשא בריה הוא שביק לן בגלותא, ואנשי לן. הדא הוא דכתיב, (ישעיה מט) ותאמר ציון עזבני יי' ויי' שכחני. אמרה שכונתא, התשכח אשה עולה, וכי ישראל דאקרון בגין, כמה דאת אמר, (דברים יד) בנים אתם ליי' אלהיכם. מרחם בן

תרגום לעברית

בא ראה, כך אמר רבי אלעזר משמו של אביו, אמרו ישראל לפני הקדוש ברוך הוא: מיום שנפלנו בגלות, הקדוש ברוך הוא עזב אותנו בגלות ושכח אותנו. זהו שכתוב (ישעיה מט) ותאמר ציון עזבני ה' וה' שכחני. אמרה השכינה: התשכח אשה עולה?!

וכי ישראל שנקראים בנים, כמו שנאמר (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם, מרחם בן
בטנה, כמו שנאמר (ירמיה ב) ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, גם אלה תשכחנה,
שכתוב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ?! ואנכי לא אשכח. מכאן שהקדוש
ברוך הוא לא עוזב אותם את ישראל לעולמים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.